

ประวัติความเป็นมา

คุรุ (Guru) ตามภาษาสันสกฤต หมายถึง "ผู้ที่สามารถจัดความมืดมนออกจากจิตใจ" ได้ ในด้านความเชื่อทางจิตนิยม ทางด้านศาสนา หรือการปฏิบัติธรรมแล้ว ถือว่าคุรุเป็นผู้ที่มีความสำคัญมาก เป็นผู้ที่นำทาง ช่วยให้ศิษย์สามารถพบกับความหลุดพ้น ความเข้าใจชีวิต และความแจ่มแจ้งในธรรมได้ การทราบถึงประวัติคุรุ จึงถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากเรื่องหนึ่ง ต่อการทำความเข้าใจแนวคิดของกลุ่มนีโอฮิวแมนนิส ดังที่กล่าวทราบและเข้าใจในพุทธประวัตินั้น เป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อการเข้าใจพุทธศาสนา และการเข้าใจประวัติของพระเยซู ก็มีความสำคัญมากต่อการเข้าใจคริสต์ศาสนา เป็นต้น

ศรีพระบาทเรนจัน สักการ (Shrii Prabaht Rainjan Sarker) หรือ ศรี ศรีอนันดา มูรติ (Shrii Shrii Ananda Murti) ผู้เป็นคุรุ (Guru) ของกลุ่มนีโอฮิวแมนนิสนี้ ถือกำเนิดเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2464 (วันวิสาขบูชา) ที่เมืองจามาพล ประเทศอินเดีย บรรพบุรุษของท่านนั้น มีหลายคนเป็นปัญญาชน และมีหลายคนเป็นโยคี บิดาของท่านทำงานเป็นเจ้าหน้าที่การทางรถไฟ เป็นคนที่มีอุปนิสัยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ไม่นิยมการพนัน และการเสพสิ่งมีค่าทุกชนิด นอกจากทำงานราชการแล้ว ก็ยังเป็นนายแพทย์โฮเมียวพาตี (Homeopathi Doctor) อีกด้วย (วิชาแพทย์สมุนไพรพื้นบ้านชนิดหนึ่งของอินเดีย) ซึ่งท่านก็ได้ทำงานบริการรักษาคนไข้ที่ยากจน ในเมืองที่ท่านอาศัยอยู่ โดยไม่เก็บค่ารักษาพยาบาลตัวภรรยาของท่านเป็นธิดาของนายแพทย์ผู้มีชื่อเสียง นางเป็นผู้ที่มีศีลธรรม และมีศรัทธาในศาสนาเป็นอย่างมาก

คำว่าพระบาทเรนจัน แปลตามศัพท์ภาษาสันสกฤตหมายถึงพระอาทิตย์ที่ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างสว่างไสว ศรีพระบาทเรนจันเป็นเด็กที่มีความเฉลียวฉลาดมาก ในวัยเยาว์ที่บ้านของท่านจะมีนักปราชญ์ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอ่านคัมภีร์สันสกฤต มาอภิปรายพูดคุยกันเรื่องปรัชญา และเรื่องวรรณกรรมอยู่เสมอ ความเฉลียวฉลาดของเด็กน้อย ทำให้ผู้ตั้งฉายาแก่ท่านว่า "บุรหา" (Burha) ซึ่งหมายถึง "วิญญาณเก่าแก่ ผู้สามารถรู้กาลยัตติ ปัจจุบัน และอนาคตได้" บรรดานักปราชญ์ที่มาเยี่ยมบิดาของท่าน มักจะแปลกใจเสมอที่เห็น เด็กน้อยอายุเพียง 4 ปี สามารถท่องโคลกภาษาสันสกฤตขนาดยาว ที่มีควมวิจิตรพิสดารทางภาษา ออกมาอย่างได้ถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่ยากสำหรับผู้ใหญ่ในการที่จะท่องได้ในลักษณะเดียวกัน และเมื่อมีการซักถามกันขึ้น เด็กน้อยก็มักจะตอบว่า มีโยคีมาสอนให้ในตอนกลางคืน ยามที่ทุกคนหลับไปหมดแล้ว

ในขณะเด็ก ท่านมักจะหายออกไปจากบ้านบ่อยๆ และไม่มีใครทราบว่าคุณหายไปไหน แต่ก็ยังมีพรานป่ามารายงานแก่ท่านเสมอว่า เขาเห็นเด็กน้อยเดินเข้าไปใน

ปาลิคนอกเมืองเสมอๆ โดยเฉพาะในตอนกลางคืน เวลายิ่งผ่านไป ท่านก็ใช้เวลาของท่านในปาลิคนั้นบ่อยขึ้นและยาวนานขึ้น ท่านเป็นคนที่ยืดหยุ่นและมีความจริงจังต่อชีวิต กระนั้นท่านเป็นเด็กที่มีอารมณ์ดี และมีความเบิกบานอยู่เป็นนิจ

แม้ว่าครอบครัวของท่าน จะอยู่ในถิ่นที่มีการศึกษา อาหารประเภทเนื้อสัตว์เป็นหลัก แต่ท่านก็ปฏิเสธอาหารประเภทเนื้อ ปลา และไข่มาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก ท่านจะไม่ยอมแม้แต่ลองชิมอาหารพวกนี้ อาหารที่ท่านรับประทานอยู่เสมอจึงได้แก่ อาหารพวกผักสด ผลไม้ ข้าว และอาหารประเภทนมเนย ซึ่งถ้าหากไม่มีใครเตรียมอาหารธรรมชาติเช่นนี้ให้ ท่านก็จะเลือกงดอาหารเสีย

บิดามารดาของท่าน มักได้ยินเรื่องเล่าที่แปลกประหลาดเกี่ยวกับท่านอยู่เสมอ ไม่เพียงแต่จากบรรดาพรานป่าเท่านั้น แม้แต่จากคนรับใช้ ครูหรือเพื่อนร่วมชั้นก็ตาม ต่างก็กล่าวว่า เห็นท่านซึ่งหลังเลื้อยโค้งบ้าง เห็นท่านคุดคู้คนเดียวในป่าบ้าง ในป่าช้าบ้าง ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ทำให้เด็กหลายคนกลัวท่าน บางคนถึงกับไม่กล้าพูดกับท่านก็มี ชาวเมืองแพร่หลายไปทั่วในเวลาไม่นาน จนทุกคนในโรงเรียนต่างรู้ว่าท่านชอบใช้เวลาว่างอยู่ในป่า และบางทีท่านก็ชอบพูดคุยอยู่กับคนเดียว แต่บางคนก็กล่าวว่า ท่านสามารถเข้าใจภาษาของนก และของบรรดาสัตว์ป่าทั้งหลาย จึงได้พูดคุยกับมันในขณะที่คนอื่นไม่สามารถเข้าใจได้

แม้ว่าข่าวลือเกี่ยวกับความแปลกประหลาดและลึกลับ ของท่านจะแพร่สะพัดไปทั่ว แต่ก็ยังมีเด็กหลายคนที่ยอมรับท่านมาก เด็กเหล่านั้นจะมาคอยท่านที่หน้าบ้านทุกเช้า เพื่อร่วมเดินไปโรงเรียนกับท่าน พวกเขายอมรับว่าท่านเป็นผู้นำ บางคนถึงกับนับถือว่าท่านเป็นครู และมักจะพูดถึงท่านด้วยอาการที่แสดงความเคารพเสมอ

บิดาของท่านมีความหวัง และกังวลเกี่ยวกับข่าวของลูกชายที่ชอบเข้าป่าคนเดียวอยู่เสมอ จึงได้เสนอให้ครูกักตัวเด็กไว้เมื่อเวลาหลังเลิกเรียน ให้รอจนกระทั่งมีคนไปรับ จึงจะปล่อยเด็กให้กลับบ้านได้ แต่เรื่องนี้ครูใหญ่ก็ปฏิเสธ โดยให้เหตุผลว่า เด็กนักเรียนนี้เป็นนักเรียนที่ดีมาก ไม่เคยประพฤติผิดวินัยของโรงเรียน ทำการบ้านส่งเป็นระเบียบเรียบร้อยสม่ำเสมอ ทุกสิ่งที่ครูสอน เด็กน้อยก็สามารถจำได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ยังมีความประพฤติดี และมีความเชื่อฟังครูดีมาก เรียกได้ว่า เป็นเด็กที่น่ายกย่องให้เป็นตัวอย่างที่ดีของเด็กคนอื่น ๆ ได้ ดังนั้นเด็กน้อยจึงยังคงมีโอกาสที่จะใช้ เวลาหลังจากเลิกเรียน ในป่าใกล้เมืองต่อไปได้สัก

สถานที่แห่งหนึ่ง ในปาลิก ชื่อ "หุบเขาแห่งความตาย" (Death Valley) เป็นที่ที่มีหน้าผาสูงชันอยู่มาก ผู้คนโดยทั่วไป ไม่กล้าแม้แต่จะย่างเข้าสู่บริเวณนี้แม้ในเวลากลางวัน หลายคนรู้ว่าหน้าผาเหล่านั้นนั้นชันชัน ง่ายต่อการก้าวพลาดพลั้ง อันจะนำมาซึ่งอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ อีกทั้งยังมีต้นไม้ใหญ่ที่ปกคลุมอยู่มาก จนทำให้ทั่วบริเวณมีความมืดคลุ้ม แม้จะเป็นในเวลากลางวันก็ตาม สถานที่นี้เป็นแหล่งที่ท่านใช้

เวลาส่วนใหญ่ในวัยเด็กของท่าน ตั้งลึกอยู่ในสมาธิอันสงบ เป็นเวลายาวนาน ท่านกล่าวไว้ว่า ที่นี่เป็นสถานที่ที่พิเศษที่สุดสำหรับการปฏิบัติภาวนา เนื่องจากไม่มีใครกล้าเข้าไปรบกวนท่านจากสมาธิอันสงบลึกล้ำเลย

ในบางวันท่านจะนอนอย่างสงบนิ่งเป็นเวลานานหลายชั่วโมง และเมื่อมีคนถามท่านว่าทำอะไรอยู่ ท่านก็จะตอบว่า ท่านกำลังเฝ้าดู ความเป็นไปที่ผ่านมาของจักรวาลอันกว้างใหญ่ และบางทีท่านก็จะตอบว่า ท่านกำลังมองดูเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอีก 1,000 ปีข้างหน้า คนทั้งหลายที่ไม่เข้าใจสิ่งนี้จะว่าท่านเป็นคนเพ้อเจ้อและชอบฝันกลางวันอยู่เสมอ

เมื่อเรียนอยู่ชั้นเตรียมอุดมศึกษา ท่านชอบเรียนวิชาภาษาสันสกฤตมาก ท่านตั้งใจเรียนจนมีความเชี่ยวชาญ สามารถอ่านคัมภีร์โบราณได้อย่างแตกฉาน จนมีคนเรียกท่านว่าเป็นพจนานุกรมเคลื่อนที่ นอกจากภาษาสันสกฤตแล้ว ท่านยังเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษอีกด้วย ท่านเรียนรู้จนสามารถเข้าใจความหมาย ที่ซับซ้อนของภาษาอังกฤษได้อย่างลึกซึ้งจนถึงรากศัพท์ทีเดียว

ท่านเป็นบุคคลที่มีความตั้งใจแน่วแน่มาตั้งแต่เด็ก ไม่มีใครสามารถบังคับให้ท่านทำอะไรที่ท่านไม่ชอบ และห้ามมิให้ท่านสนใจในสิ่งที่ท่านชอบได้ ดังเช่นกรณีที่ท่านฝึกสมาธิท่ามกลางลมฟ้าอากาศทุกวันในเวลาเช้าและเย็น เป็นต้น ยิ่งในช่วงที่ชีวิตมีความกดดันมาก ท่านก็จะยิ่งฝึกสมาธิมากขึ้น โดยจะตื่นตั้งแต่เช้า ฝึกสมาธิของท่านจนพอใจในขณะที่คุณยังหลับอยู่

บิดาของท่านเป็นผู้ที่มีนิสัยชอบช่วยเหลือผู้ทุกข์ยาก ศรีพระบาทเรนจังจึงมีโอกาสนี้ที่จะช่วยบิดาของท่าน ในงานบรรเทาสาธารณภัยอยู่เนืองๆ ดังเช่นกรณีเมื่อก่อนท่านอายุได้ 14 ปี ขณะที่เกิดแผ่นดินไหวขึ้นในหมู่บ้านใกล้เคียง ท่านได้นำมิตรสหายจำนวนมากไปชุดซากปรักหักพัง ที่ถล่มลงมาทับชาย หญิง และเด็กจำนวนหลายคน พวกท่านทำงานอยู่เกือบตลอดเวลา ในที่สุดก็สามารถเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บไปอยู่ที่ปลอดภัยได้ งานช่วยเหลือครั้งนั้นเป็นที่ประทับใจบุคคลทั่วไปมาก เพราะนอกจากพวกท่านจะให้การช่วยเหลือ และการปฐมพยาบาลแล้ว พวกท่านยังให้ความรัก ความเห็นอกเห็นใจและกำลังใจให้แก่ผู้ประสบภัยครั้งนั้นอย่างอบอุ่นอีกด้วย

แต่เมื่อก่อนท่านเรียนจบชั้นเตรียมอุดมศึกษา บิดาของท่านผู้เป็นเสาหลักของครอบครัวก็เสียชีวิตลง ศรีพระบาทเรนจังจึงกลายเป็นคนเคร่งขรึม และมีความจริงจังต่อชีวิตมากขึ้น และแม้ว่าจะประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจของครอบครัว มารดาผู้เห็นคุณค่าของการศึกษาของท่าน ก็ยังพยายามสนับสนุนให้ท่านเรียนต่อ ในระดับมหาวิทยาลัย ด้วยเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่ฝังตัวยุติ ท่านจึงได้เรียนต่อที่เมืองกัลกัตตา ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ที่เมืองกัลกัตตาท่านยังเคยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับน้ำ ผู้มีความสนใจในวิชาโหราศาสตร์เหมือนกัน การปฏิบัติภาวนาวันละหลายๆชั่วโมงของท่าน จึงไม่มีอุปสรรคใดๆขัด

ขวาง

ในมหาวิทยาลัย ท่านจะอ่านหนังสือทุกประเภท ทั้งที่เกี่ยวกับปรัชญา บ้าง ที่เป็นคัมภีร์โบราณบ้าง และบางทีก็เป็นหนังสือที่เกี่ยวกับทฤษฎีเศรษฐกิจการเมือง บ้าง เมื่ออ่านหนังสือเล่มใดจบ ท่านก็มักจะนำเนื้อหาสาระในหนังสือเล่มนั้นมาอธิบายให้กับเพื่อนๆของท่าน จนมีความเข้าใจแตกฉาน และเมื่อมีนักศึกษาคนใดมาขอความช่วยเหลือทางวิชาการจากท่าน ท่านก็จะอธิบายจนเขาเหล่านั้นเข้าใจ

ในขณะที่ท่านเรียนหนังสืออยู่ที่กัลกัตตา ท่านได้ทำงาน เป็นผู้ช่วยบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันกัลกัตตาด้วย รายได้ที่ท่านได้รับจากการทำงาน ท่านมักจะแบ่งส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือคนยากจนอยู่เสมอ แต่ท่านก็ทำงานเป็นนักหนังสือพิมพ์อยู่ได้ไม่นาน ก็ต้องขอลาออก เนื่องจากความไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของหัวหน้าบรรณาธิการ ที่มักจะให้ท่านเขียนเรื่องราว และข่าวที่ไม่ตรงกับความจริงอยู่เสมอ ซึ่งท่านเห็นว่า เป็นเรื่องที่ไม่ควรยาบรรมของการเป็นสื่อมวลชน

หลังจากที่บิดาของท่านเสียชีวิต ครอบครัวของท่านก็เริ่มประสบกับปัญหาทางการเงิน ในไม่ช้าครอบครัวของท่าน ก็ต้องย้ายไปอยู่ในบ้านที่เล็กลง และท้ายที่สุด ท่านก็ต้องยุติอนาคตทางการศึกษาที่ลูกใสของท่าน กลับมาทำงานในแผนกบัญชีของการทางรถไฟ ที่บิดาของท่านเคยทำงานอยู่ ท่านได้รับความนับถือจากเจ้าหน้าที่ของการทางรถไฟมาก แม้แต่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ก็มักจะพูดถึงท่านด้วยอาการที่ชื่นชม และนับถือท่านอยู่เสมอ

ช่วงที่ท่านทำงานอยู่ที่การรถไฟนี้ มิตรสหายต่างพากันประหลาดใจใน ญาณพิเศษ ความรู้เหตุการณ์ล่วงหน้าของท่านอยู่เสมอ

ศิวะบาทเรนจันเริ่มสอนสมาธิแก่ผู้อื่นตั้งแต่ เมื่อท่านอายุได้ 18 ปี และในระหว่างที่ท่านทำงานอยู่ที่การทางรถไฟ ท่านก็ได้สอนสมาธิแก่คนจำนวนมากทยอยตลอดจนได้จัดให้มีการนั่งสมาธิกลุ่มขึ้น ที่แพลตฟอร์มของการทางรถไฟนั่นเอง สมาชิกผู้มาร่วมฝึกสมาธิมีจำนวนมากถึงร้อยๆ จนกระทั่งเมื่อปี 2497 กลุ่มนี้ได้ตั้งชื่อตนเองว่า "อนันดา มรรค" (Ananda Marga) อนันตามรรค เป็นภาษาสันสกฤต หมายถึง "หนทางสู่สันติสุข" ศิวะบาทเรนจันเป็นผู้นำกลุ่ม นับเป็นกลุ่มที่เริ่มต้นจากการปฏิบัติธรรมร่วมกันเป็นหลักการสำคัญ สมาชิกของกลุ่ม ได้เรียกศิวะบาทเรนจันของตนว่า "ศรี ศรีอนันดา มูรติ" (Shrii Shrii Ananda Murti)

"ศรีอนันดา มูรติ" เป็นคำในภาษาสันสกฤตหมายถึง ตัวแทนแห่งความสุข ความเบิกบาน และความสงบสันติอันเป็นอมตะ เหล่าสานุศิษย์ต่างตระหนักถึงคุณสมบัติแห่งความสุข สงบ เบิกบานของท่าน จึงได้พร้อมใจกันเรียกท่านว่า ศรีอนันดามูรติ (BABA, 1980, : 1-9)

เมื่อศรีอนันดา มูรติ ได้เริ่มบรรยายความรู้เกี่ยวกับเรื่องปรัชญาด้าน

ต่าง ๆ เรื่องศีลธรรม การปฏิบัติธรรม และเรื่องปัญหาทางด้านสังคม ก็มีคนสนใจในแนวคิดของท่านมากขึ้น จนในระยะเวลาต่อมาเมื่อปี 2501 ท่านก็ได้ตั้ง "กลุ่มฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมสากล" (Renaissance Universal) ขึ้น เป้าหมายหลักของกลุ่มนี้ มีขึ้นเพื่อที่จะรวมปัญญาชน นักกิจกรรม นักอุตสาหกรรม และศิลปินต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อที่จะพยายามเปลี่ยนแปลงสังคม ให้มีสภาพที่เหมาะสมกับพัฒนาการของมนุษย์ให้สมบูรณ์มากขึ้น กิจกรรมของกลุ่มนี้ก็จะ ได้แก่ การจัดกลุ่มศึกษา กลุ่มอภิปรายต่างๆ ตลอดจนมีการเชิญนักคิด นักพูด ให้มาเสนอความคิดเห็นใหม่ที่ว่าด้วยเรื่อง ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะ ปรัชญา ตลอดจนปัญหาสังคมด้านต่างๆ ด้วย

แนวคิดและการทำงานของกลุ่มนี้ทำให้เกิด กลุ่มที่มีความสำคัญมากอีกกลุ่มหนึ่งขึ้นคือ "กลุ่มศิลปินและนักเขียน เพื่อฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม" (Renaissance Artist and Writer Association) กลุ่มนี้จะพยายามสนับสนุนและส่งเสริมให้มีงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ เพื่อพัฒนาการของธรรมะ เน้นย้ำให้มนุษย์เกิดความรักและมีการเกื้อกูลกันมากขึ้น ให้มนุษย์เห็นคุณค่าที่แท้จริงของศิลปะบริสุทธิ์ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการค้า สนับสนุนการใช้ศิลปะเพื่อช่วยในการแสดงความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตและธรรมะในลักษณะต่างๆ ศิลปะในที่นี้หมายถึงศิลปะบริสุทธิ์ทุกแขนง ได้แก่ การดนตรี การละคร การวาดภาพ วรรณกรรม การถ่ายภาพ นาฏศิลป์ จิตรกรรมและปฏิมากรรมต่างๆ กิจกรรมของกลุ่มนี้ก็ได้แก่ การจัดคอนเสิร์ต งานแสดงละครเวที การทำเปียโน สิ่งพิมพ์ การจัดตั้งสหกรณ์เสตูดิโอ และการจัดศูนย์การสอนเกี่ยวกับเรื่องศิลปะด้านต่างๆ รวมทั้งศิลปะในการปฏิบัติธรรมด้วย ตลอดจนมีการตั้งกลุ่มเพื่อช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่ศิลปินผู้ยากไร้ด้วย

กลุ่มนี้เฝ้ามองเห็นว่า แม้โลกนี้จะมีการแบ่งแยกออกเป็น ประเทศ รัฐ ชาติ ศาสนา กลุ่มชน ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน แต่ชาติทุกแห่งความเป็นมนุษย์ก็เป็นหนึ่งเดียว ที่แบ่งแยกไม่ได้ จิตของมนุษย์ทุกคนล้วนสามารถตระหนักถึงสำนักบริสุทธิ์อันสุขสงบ ลึกซึ้งและเป็นสากลนี้ได้ด้วยกันทั้งหมด ศิลปะ และวรรณกรรมนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ ที่สามารถใช้เพื่อประกาศความจริงกันเป็นอมตะ ที่ดวงใจส่วนลึกสามารถสัมผัสและตระหนักถึงได้ (Dharmadevananda Avadhuta, 1987, : 15-17)

ในปี 2502 ศรีพระบาทเรนจน ได้เริ่มเสนอความคิดทางเศรษฐกิจสังคมชื่อว่า "ทฤษฎีเพร้าวท์" (Prouf. หรือ Progressive Utilisation Theory) ขึ้น (ดูบทที่ 4)

ในปี 2503 องค์กรอนันดา มรรค เริ่มมีผู้ติดตามทำงานเป็นอาสาสมัครเต็มเวลา (Whole timer) ในลักษณะของนักบวช นักสังคมสงเคราะห์ขึ้น และเรียกอาสาสมัครเหล่านี้ว่า "อาชาเรียว" (Acarya) งานหลักที่สำคัญที่สุดของอาชาเรียวก็คือ การสอนสมาธิและปรัชญาในด้านต่างๆ ให้แก่ผู้สนใจโดยทั่วไป ส่งเสริมและสนับสนุนให้

มนุษย์รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลกันมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของโรงงาน ศูนย์บรรเทาสาธารณภัย โรงเรียนเด็ก ศูนย์บริการทางด้านสุขภาพอนามัย ฯลฯ ผู้ที่เป็นอาสาเรีย ต้องมีการปฏิบัติตามวินัยของนักบวช มีการปฏิบัติธรรม ในขณะที่เดียวกันก็ต้องช่วยเหลือสังคม ต้องสามารถพึ่งพาตนเองในทางด้านการเงิน และต้องมีความสามารถที่จะสอนคนอื่นให้รู้จักธรรมะได้ โดยการทำตนเป็นตัวอย่าง โดยรากศัพท์แล้ว ภาษาเรียหมายถึงผู้ที่สอนผู้อื่น โดยใช้ความประพฤติของตนเป็นตัวอย่าง (Baba , 1980, : 1-9)

เมื่อองค์กรมีอาสาเรียช่วยในการทำงาน จำนวนมากขึ้น องค์กรก็เริ่มขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีสมาชิกมากขึ้น จนในที่สุดก็มีผู้คนรู้จักและเป็นสมาชิกของกลุ่มโดยทั่วไป ในประเทศอินเดีย

ในปี 2546 มีการจัดศูนย์ฝึกอาสาสมัครแห่งแรกที่ประเทศอินเดีย ในรัฐปุระเรีย เบงกอลตะวันออก ศูนย์ฝึกอาสาสมัครนี้จะรับผิดชอบงานด้านการฝึกคนรุ่นใหม่ ให้รู้จักความอดทน การเสียสละ ให้ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเรียนต่างๆ และวิธีการที่จะทำงาน เพื่อที่จะสร้างสังคมอันดีงามให้แก่มนุษยชาติได้

ในปี 2546 นี้ องค์กรยังได้ตั้งหน่วยงานที่มีความสำคัญในอีกหน่วยหนึ่ง คือหน่วยสนับสนุนการศึกษา และการบรรเทาสาธารณภัยเพื่อสวัสดิภาพของสังคม (Education , Relief and Welfare Section) หรือที่ใช้ตัวย่อว่า "อีรอร์วส์" (Eraws) (Ananda Marga Diary , 1988, : Introduction) หน่วยงานนี้จะรับผิดชอบงานขององค์กรในด้าน การเปิดโรงเรียนเด็กเล็ก และศูนย์การศึกษาในลักษณะต่างๆ หน่วยงานอีรอร์วส์จึงทำให้มีการเปิดโรงเรียนเด็กเล็กในประเทศอินเดียขึ้น ประมาณร้อยกว่าแห่ง มีการเปิดศูนย์การศึกษาให้แก่ ชนกลุ่มน้อยเผ่าต่างๆ ตลอดจนจัดให้มีการอบรมศีลธรรม มีการตั้งศูนย์แสดงการสอนและการฝึกการปฏิบัติภาวนา ในสถานที่ต่างๆทั่วประเทศอินเดีย มีการตั้งศูนย์ฝึกอาชีพ ศูนย์การสอนเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพอนามัย การบริหารร่างกายและการรักษาโรคด้วยตนเอง โดยให้วิธีธรรมชาติต่างๆ นอกจากนี้ยังมีการเปิดสำนักพิมพ์ เพื่อพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับความรู้ทางปรัชญาในด้านต่างๆออกเผยแพร่ให้คนทั่วไปสามารถค้นคว้าและศึกษาแนวคิดต่างๆ เหล่านี้ได้ด้วยตนเอง

ในส่วนของการบรรเทาสาธารณภัยนั้น ได้มีการก่อตั้งเป็นกลุ่มบรรเทาสาธารณภัยสากลขึ้นในปี 2513 เรียกว่า Ananda Marga Universal Relief Team หรือ อามูร์ต (Amurt) กลุ่มนี้จะทำหน้าที่บรรเทาสาธารณภัยในด้านต่างๆ โดยจะแบ่งงานออกเป็นสองส่วนใหญ่ๆคือ งานช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ ทั้งจากอุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย และปัญหาเรื่องความยากจนอื่น งานด้านนี้จะช่วยโดยการ ออกรับบริจาคสิ่งของ เครื่องใช้ที่จำเป็นมาแจกจ่ายแก่ผู้ประสบเคราะห์ การเปิดโรงงาน และโรงพยาบาลเคลื่อนที่ เพื่อจะได้สามารถช่วยเหลือผู้เดือดร้อนได้อย่างทันที่ทั้งนี้จะมีคนกลุ่มหนึ่งทำหน้าที่รณรงค์รับบริจาค สิ่งของ เครื่องใช้ อาหาร ยารักษาโรค

ตลอดจนเงินทุน เพื่อมอบให้คนอีกกลุ่มหนึ่งทำนำไปช่วยเหลือผู้กำลังประสบภัย หรือผู้ที่กำลังต้องการความช่วยเหลือในที่ต่างๆ

ในบางกรณี การบรรเทาสาธารณภัย จะเพียงพอแต่แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เท่านั้น สำหรับปัญหาที่ต้องการการแก้ปัญหาระยะยาว กลุ่มนี้โอฮิวแมนนิสจะจัดให้มีงานด้านโรงเรียนเด็ก บ้านพักคนพิการ สถานพักฟื้นคนชรา และงานด้านการฝึกอาชีพให้แก่ผู้พ้นโทษ งานด้านนี้จะไม่ใช่เป็นเพียงแต่การจัดที่พักอาศัยให้แก่ผู้เดือดร้อนเท่านั้น แต่จะคำนึงถึงการพัฒนาจิตสำนึกของผู้ที่มาอยู่ร่วมกันด้วย โดยจะสนับสนุนให้รู้จักมีการเกื้อกูลกันและกัน รู้จักเอื้อเฟื้อต่อบุคคลอื่นในสังคม และรู้จักการปฏิบัติธรรมภาวนา เพื่อการพัฒนาจิตใจให้มีความละเอียดอ่อน และมีความเข้าใจชีวิตของตนเองได้มากขึ้นด้วย

งานด้านนี้ยังหมายรวมถึงการให้ความช่วยเหลือแก่ชนกลุ่มน้อย ที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ ถูกกีดกันทางด้านผิว เผ่าพันธุ์ ทางเศรษฐกิจและทางวัฒนธรรมด้วย โดยจะพยายามช่วยให้ชนกลุ่มน้อยเหล่านี้ ให้ได้พัฒนาศักยภาพของตนจนสามารถเอาชนะข้อจำกัดทางสังคม ที่ผู้เอารัดเอาเปรียบสร้างขึ้นได้ ให้มีทัศนคติที่กว้างขวางขึ้น จนสามารถเข้าใจสังคมได้อย่างลึกซึ้ง และรู้จักรักษาปกป้องสิทธิของตนเองได้ สามารถพัฒนาและส่งเสริมกลุ่มของตนเอง ให้เกิดความก้าวหน้าขึ้นได้อย่างแท้จริง จนพ้นจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ (Dharmadevananda 1987, : 14-15)

ในปี 2508 มีการจัดตั้งหน่วยสวัสดิภาพสตรี (Women Welfare Section หรือ WWS.) ขึ้น เพื่อให้สตรีได้มีโอกาสแสดงความสามารถในการทำงานได้ด้วยตนเอง อย่างมีอิสระภาพมากขึ้น งานของกลุ่ม WWS. นี้แบ่งออกเป็น 4 ด้านด้วยกันคือ

1. งานทางด้านการศึกษา การพัฒนาสติปัญญา และการส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ผู้ที่อยู่ในกลุ่มนี้ จะทำงานเน้นในเรื่องของการเปิดโรงเรียน การเปิดศูนย์เด็กเล็ก การจัดอภิปราย การตั้งกลุ่มศึกษา ตลอดจนการพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับแนวคิดทางด้านต่างๆออกเผยแพร่ให้คนทั่วไปได้ทราบด้วย

2. งานทางด้านอนุภาษาชาติ และเนตรนารี ผู้ที่อยู่ในกลุ่มนี้ จะมีการจัดค่ายเพื่อพัฒนาศักยภาพของสตรีให้แข็งแกร่งขึ้น จนสามารถที่จะช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นได้ ทั้งทางด้านกายภาพ ทางด้านจิตใจ และทัศนคติความคิดเห็นด้านต่างๆ ผู้ที่สนใจงานทางด้านนี้ จะเรียนรู้ในเรื่องการปฐมพยาบาล ศิลปะป้องกันตัว การฝึกตนให้เป็นคนมีระเบียบวินัย มีไหวพริบ มีความกล้าหาญ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง งานหลักในด้านนี้จะเป็นเหมือนกับตำรวจ หรือลูกเสือ ที่จะคอยช่วยเหลือผู้ที่กำลังประสบเฉพาะหน้าต่างๆ เช่น งานด้านการป้องกันโจรภัย และอาชญากรรมต่างๆ โดยจะเข้าช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ต่อสู้กับคนร้ายและรักษาพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บต่างๆ ตลอดจนช่วยในการเจรจาไกล่เกลี่ยในกรณีต่างๆ เป็นต้น

3. งานด้านการบรรเทาสาธารณภัย จะเน้นกิจกรรมด้านการรวบรวม

สิ่งของ อาหาร เครื่องใช้ และยารักษาโรค จากผู้ที่มีจิตเมตตา นำไปแจกจ่ายให้ แก่ผู้ที่มีความเดือดร้อน ตลอดจนจะทำการติดต่อ แพทย์ พยาบาล ให้เปิดคลินิกเคลื่อนที่ เป็นการชั่วคราว เพื่อช่วยในการให้การรักษาดูแลคนยากจน ตามแหล่งเสื่อมโทรม หรือแหล่งที่ต้องการความช่วยเหลือเฉพาะหน้าต่างๆ นอกจากการจัดกิจกรรมบริการทาง ด้านปัจจัย 4 ให้แก่ผู้เดือดร้อนขาดแคลนแล้ว ยังอาจจะจัดให้มีกิจกรรมทางด้านสันทนาการ เช่น การร้องเพลง การรำวง หรือการเล่นเกมส์ ฯลฯ ขึ้นด้วย

สำหรับผู้ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เช่น เด็กกำพร้า คนชรา คนพิการ ฯลฯ สมาชิกก็จะจัดเป็นสถานพักพิงสำหรับคนเหล่านี้ขึ้น โดยจะให้อาศัยอยู่กับ ที่พักของตนเอง มีการเกื้อกูลกันไป ตามแต่กำลังความสามารถที่จะรับผิดชอบได้ของอาสาสมัครแต่ละคน และในกรณีที่ผู้รับผิดชอบ มีกำลังไม่เพียงพอที่จะจัดตั้งศูนย์บริการดังกล่าวได้ ก็จะจัดกิจกรรม ให้มีการเยี่ยมบ้านเด็กกำพร้า สถานพักพิงคนชรา บ้านพักคนพิการ และศูนย์ฝึกอาชีพของผู้พ้นโทษคดีจำขังต่างๆแทน

4. งานทางด้านศิลปะวัฒนธรรม กลุ่มนี้จะเน้นกิจกรรมทางด้าน การแสดงในลักษณะของการแสดงดนตรี การละคร หรือนาฏศิลป์ต่างๆ จัดขึ้นเพื่อสนับสนุน ให้คนทั่วไปเกิดความสนใจและสามารถเข้าใจธรรมะได้ดีขึ้น ให้มีความเข้าใจปัญหาสังคม ด้านต่างๆ ได้อย่างแจ่มชัดขึ้น ตลอดจนมีกำลังใจที่จะช่วยกันแก้ไข เกื้อกูลให้สังคมมีการ พัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น เพื่อให้มีความสุขสงบโดยรวมมากขึ้น

งานทั้ง 4 ด้านนี้ สตรีจะดำเนินงานตามลำพัง แยกจากการดำเนินงานของฝ่ายชาย การจัดองค์กรเช่นนี้ จะเสริมให้สตรีสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเอง ได้อย่างรอบด้าน สามารถพัฒนาความเป็นผู้นำ และความรับผิดชอบต่อโครงการต่างๆ ได้ด้วยตนเอง บุรุษจะมีโครงการที่คล้ายคลึงกัน ดำเนินงานแยกส่วนกันไป โดยจะประสานงานกัน ในลักษณะของการประชุมวางแผนการดำเนินงานเท่านั้น ส่วนเรื่องการบริหารนั้นจะไม่มีมีการก้าวท้าวแทรกแซงกัน เมื่อเป็นเช่นนี้สตรีก็ย่อมมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพ ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเป็นอิสระ และเป็นตัวของตัวเอง อันจะส่งผล ทำให้สตรีมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้นได้

อนึ่งสตรีนั้นมีโครงสร้างทางกายภาพ ตลอดจนลักษณะทางจิตใจที่ คล้ายคลึงกัน สตรีได้รับแรงกดดันจากสังคม และวัฒนธรรมในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จึง ย่อมจะ เข้าใจปัญหาของกันและกัน ตลอดจนสามารถให้คำปรึกษาที่เหมาะสมแก่กันได้ดีกว่า บุรุษ นอกจากนี้ปัญหาทางด้านอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ เช่น ความอาย และความเก้อเขิน อันอาจจะเกิดขึ้น ก็ย่อมจะลดน้อยลงด้วย

ศรีพระบาทเรนจิน กล่าวเกี่ยวกับเรื่องของสตรีไว้ว่า ในสมัยที่ ยังไม่มีอารยธรรมนั้น สตรีมีเสรีภาพที่จะทำสิ่งต่างๆได้ด้วยตนเอง เท่ากับบุรุษ แต่เมื่อ สังคมเริ่มมีอารยธรรมขึ้น สตรีก็ถูกเอาเปรียบและลดบทบาทลง ให้เป็นเพียงแม่บ้าน

ให้มีความรู้สึกด้อย ต้องทำสิ่งต่างๆตามความเห็นและการนำของบุรุษ สิ่งเหล่านี้ทำให้
 ศักยภาพของสตรีลดลง ทำให้สตรีมีบุคลิกที่ค่อนข้างเฉื่อยช้า ไม่มั่นใจในตนเอง และ
 รู้สึกต่ำต้อย (Inferiority Complex) (Shrii Shrii Ananda
 Murti, 1987 : 41-49) ซึ่งถ้าปัญหานี้ไม่ได้รับการแก้ไขแล้ว สังคมก็ย่อมไม่
 สามารถจะบรรลุความสมบูรณ์ที่แท้จริงได้เลย ทั้งนี้เพราะสตรีเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่มี
 ความสำคัญ อันไม่ควรถูกละเลยให้จมอยู่กับความเฉื่อยช้า ล้าหลังอยู่ (P.R.
 Sarker , 1984, :41)

ในปี 2509 ศรีพระบาทเรนจน ได้เริ่มส่งอาสาสมัครเต็มเวลาให้
 ออกเผยแผ่แนวคิดในประเทศต่างๆ นอกอินเดีย มีการจัดตั้งหน่วยงานช่วยเหลือชนกลุ่ม
 น้อย (Tribal and Backward People's Welfare Section) ขึ้น และ
 มีการก่อตั้งศูนย์การศึกษาจนถึงระดับวิทยาลัยขึ้นในประเทศอินเดียด้วย

ในปี 2511 ได้มีการจัดตั้งสถาบันค้นคว้าทางเทคโนโลยี ขึ้นในประ
 เทศอินเดีย และในปี 2513 องค์การก็เริ่มเป็นที่รู้จักในประเทศต่างๆรวม 52 ประเทศ
 ในปี 2521 มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอาสาสมัครจำนวน 13 แห่ง ขึ้นที่
 เมืองไทเป ประเทศไต้หวัน เมืองนารา และโคเกีย ประเทศญี่ปุ่น เมืองตาเว
 ประเทศฟิลิปปินส์ เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย เมืองดิงส์ตัน ประเทศจาไมกา
 เมืองแบล็กเบิร์ก รัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา เมืองเมนโดซา ประเทศอาร์เจนตินา
 เมืองเวนีเซีย และเมืองอิสตันบูล ประเทศตุรกี เมืองอัครา ประเทศกาน่า เมือง
 ลูซากา ประเทศแซมเบีย และเมืองบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย ศูนย์ฝึกอาสาสมัคร
 เหล่านี้ใช้เพื่อเป็นแหล่งฝึกอาสาสมัครท้องถิ่น (Local Full Timer หรือ LFT.)
 ให้รู้จักวิธีการทำงานเพื่อสังคมแบบต่างๆ รู้จักมีจิตใจเกื้อกูลเสียสละ ตลอดจนรู้เรื่อง
 ราวเกี่ยวกับการปฏิบัติธรรมภาวนา เพื่อการพัฒนาตนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

ในปี 2525 ศรีพระบาทเรนจนได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับสังคมภวาท
 ภาพสากล ชื่อว่านีโอฮิวแมนนิส (Neo-Humanist) ขึ้น แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสถือว่าทุก
 สิ่งในจักรวาล ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ สัตว์ พืชหรือวัตถุต่างๆ ล้วนเป็นสมาชิกของครอบ
 ครัวใหญ่หนึ่งเดียวกัน ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างกัน จึงควรจะเป็นไปอย่างเกื้อกูลกัน
 และกัน การพัฒนาที่แท้จริงเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ มีการคำนึงถึงความก้าวหน้าของสมาชิก
 และสิ่งต่างๆในสังคมโดยทั่วถึงกัน แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสนี้ เน้นในเรื่องการอบรมให้เด็ก
 รู้จักรัก รู้จักเกื้อกูล และรู้จักเอาใจใส่ต่อสิ่งต่างๆรอบตัว ตลอดจนเน้นให้เด็กได้รู้ถึง
 ความรู้สึกอันละเอียดอ่อนภายในจิตใจของตนเองและผู้อื่น (Ananda Marga Diary
 1988, : Introduction) แนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เน้นในเรื่องการพัฒนาประสิทธิ
 ภาพในการเรียนการสอน ให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยความสุข สนุกสนาน มีความละเอียด
 อ่อนและมีจินตนาการ แนวคิดนี้เน้นพื้นฐานในเรื่องการปฏิบัติธรรมภาวนา เพื่อให้ทั้งครู

และเด็กสามารถเข้าใจตนเองได้อย่างถ่องแท้ ให้สามารถดึงความรู้ ความสามารถและศักยภาพด้านต่างๆออกจากตนเองให้ได้ ทั้งนี้เพราะการศึกษานั้น ไม่ใช่การยึดเหี้ยมความรู้ลงในสมอง แต่เป็นการหล่อเลี้ยงให้ความรู้ค่อยงอกงาม ออกมาจากศักยภาพภายในที่พร้อมแล้วต่างหาก แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสยังเน้นให้มนุษย์ พยายามเข้าใจความรู้สึกส่วนลึกในตนเองด้วยว่า มีลักษณะอย่างไร ความรู้สึกแต่ละลักษณะมีข้อจำกัดอย่างไร และมีวิธีใดที่จะทำให้ข้อจำกัดของความรู้สึกเหล่านี้ลดน้อยลงไปได้

เมื่อกลุ่มได้เริ่มใช้แนวคิดนีโอฮิวแมนนิส³ ในระบบการศึกษา ประสิทธิภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนที่กลุ่มตั้งขึ้นก็ดีขึ้นเรื่อยๆ จนในปัจจุบันโรงเรียนนีโอฮิวแมนนิสในประเทศต่างๆก็เริ่ม ได้รับการยอมรับและหลายโรงเรียนก็ได้รับการยกย่องว่าเป็นโรงเรียนดีเด่นแล้ว ในประเทศไทย องค์กรเริ่มเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป โดยงานแปลของเกียรตินิพนธ์ อมาตยกุล เช่น เรื่องโรงเรียนนีโอฮิวแมนนิส เรื่องอาหารสุขภาพชีวิตใหม่ อุตตลศึกษา แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสเพื่อคนรุ่นใหม่ ฯลฯ ดังนั้นกลุ่มจึงเป็นที่รู้จักกันในชื่อว่า "นีโอฮิวแมนนิส"กันเรื่อยมา

ในปี 2525⁴ องค์กรได้ตั้งสำนักงานใหญ่ระดับโลก (Global Headquarter) ขึ้นที่เมืองกัลกัตตา ปัจจุบันองค์กรมีสาขาอยู่ในประเทศต่างกว่า 170 ประเทศทั่วโลก มีอาสาสมัครเต็มเวลาที่เรียกว่าอาสาเรีย 1000กว่าคน อาสาสมัครเหล่านี้เป็นคนที่มาจากประเทศต่างๆทั่วโลก มีเชื้อชาติแตกต่างกันไป ทั้งชาวอินเดีย ชาวตะวันตก และชาวเอเชียปะปนกันไป อาสาสมัครท้องถิ่น (LFT.) มีจำนวนถึง 10,000คนเศษ กลุ่มนีโอฮิวแมนนิสในปัจจุบัน มีโรงเรียนเด็กเล็กจำนวน 710 แห่ง ศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่จำนวน 306ศูนย์ ศูนย์สุขภาพอนามัย 757แห่ง และโรงเรียนเด็กกำพร้าจำนวน 500 ศูนย์ (Cynthia Salvadori, 1983, : 251-258)

ในปัจจุบันศรีพระบาทเรนจน ยังได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจในด้านต่างๆอีกหลายเรื่อง ได้แก่

- เรื่องทฤษฎีจุลชีวิต (Microvita theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตที่เล็กที่สุด เล็กยิ่งกว่าอะตอม กล่าวว่างจุลชีวิตจำนวนล้านๆตัวจึงจะมีขนาดเท่ากับ คาร์บอนอะตอม 1 อะตอม เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความละเอียดอ่อนมาก เคลื่อนที่อยู่ระหว่างสมองและจิต เคลื่อนที่อยู่ระหว่างจิตและวัตถุ มันเกิด มีชีวิตอยู่ ตายและขยายพันธุ์ได้ มันเป็นสิ่งที่มีความลึกลับของชีวิต เป็นความลึกลับของความก้าวหน้าด้านพลังชีวิต ทั้งทางกายภาพ อารมณ์ความรู้สึกและจิตใจส่วนลึก มันเคลื่อนที่ด้วยความเร็วสูงมาก ถึง 50 ปีแสงต่อวินาที จุลชีวิตไม่มีกรรมชาติเป็นอย่างวัตถุ เช่น อะตอม โมเลกุล โปรตรอน หรือนิวตรอน แต่มันจะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางปฏิกิริยาเคมีในร่างกายของสิ่งมีชีวิต และทำให้สิ่งมีชีวิตมีการเปลี่ยนแปลง เป็นเผ่าพันธุ์ใหม่ได้ จุลชีวิตนี้มีอยู่ทั่วไปในจักรวาล สามารถเคลื่อนที่ผ่านสื่อความรู้สึกต่างๆได้ทุกชนิด ไม่ว่าจะ

จะเป็น เสียง แสง สัมผัส รูปหรือกลิ่นก็ตาม ผู้ที่ได้พิจารณาจิตของตนให้ละเอียดอ่อน ด้วยการปฏิบัติภาวนา จะสามารถรู้สึกถึงความเป็นอยู่ของจุลชีวิตและจะสามารถควบคุมการทำงานของมันได้

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องทฤษฎีจุลชีวิตนี้ จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทางด้านวิทยาศาสตร์ จนอาจเรียกได้ว่าเป็นการปฏิวัติวิทยาศาสตร์เลยทีเดียว วิทยาศาสตร์เรื่องจุลชีวิตจะช่วยให้มนุษย์สามารถเข้าใจถึงธรรมชาติของชีวิตได้มากขึ้น และสามารถเข้าใจจักรวาลได้กว้างไกลมากขึ้นด้วย ดังนั้นหากมีผู้ทำงานค้นคว้าและเผยแพร่เกี่ยวกับเรื่องของจุลชีวิตนี้ออกมา ให้มนุษย์ในสังคมได้เข้าใจโดยทั่วกันแล้ว ย่อมนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งในด้าน การเกษตร การอุตสาหกรรม การค้า อีเลคทรอนิกส์ เทคโนโลยี ตลอดจนการค้นคว้าเกี่ยวกับยานอวกาศและจักรวาลด้วย (P.R. Sarkar , 1988 : 3-8) ศรีพระบาทเรนจันได้เห็นว่า ความรู้เกี่ยวกับเรื่องจุลชีวิตนี้เป็นเรื่องสำคัญ ที่จะต้องมีการวิจัยค้นคว้ากันอย่างเร่งด่วน มิฉะนั้นแล้วปัญหาใหญ่หลายเรื่องในสังคมยุคใหม่ จะไม่สามารถแก้ไขให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

-นอกจากนี้ท่านยังได้กล่าวถึง เรื่องการหมุนเปลี่ยนค่อยๆ เคลื่อนไปของ ขั้วโลก ตามธรรมชาติ อันจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ของระยะเวลาที่โลกจะหมุนรอบตนเอง ของระยะเวลาที่โลกจะหมุนรอบดวงอาทิตย์ และของระบบนิเวศน์วิทยาโดยทั่วไป การเปลี่ยนแปลงภายนอกเหล่านี้ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างทางกายภาพของสิ่งมีชีวิตทุกชนิด รวมทั้งมนุษย์ด้วย สิ่งที่มีชีวิตจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ให้ได้ มิฉะนั้นก็จะสูญพันธุ์ไป ดังเช่นที่สัตว์และพืชบางชนิดในยุคดึกดำบรรพ์ ได้สูญพันธุ์มาแล้ว เป็นต้น

แกนของโลกที่จะหมุนไปนั้น จะทำให้สนามแม่เหล็กของโลกนั้นเปลี่ยนแปลงไป อันจะส่งผลกระทบต่อคลื่นความคิดของมนุษย์เป็นอย่างมาก อนึ่งสภาพภูมิอากาศใหม่ จะทำให้ระบบประสาท และโครงสร้างบางอย่างของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปด้วยการหมุนเคลื่อนไปของแกนขั้วโลกนั้น ถ้าเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน ก็จะทำให้เกิดเป็นยุคน้ำแข็งขึ้นได้อีก ดังนั้นมนุษย์จึงควรเตรียมตัวให้พร้อม เพื่อที่จะรับสถานการณ์ดังกล่าว (Cosmic society, feb-march 1987 ,vol 10 : 2-3)

-เรื่องสวนนิเวศน์วิทยา ท่านเห็นว่าอิทธิพลของวิทยาการในยุคปัจจุบัน เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุลย์ทางนิเวศน์วิทยา ทั้งบนบก ในอากาศ ในดิน และในน้ำขึ้น มนุษย์ในปัจจุบันได้ทำลายป่าไม้ในเขตร้อน (Rain Forest) ให้โล่งเตียน จนแผ่นดินแถบนี้กลายเป็นทะเลทรายไปได้ ได้ล่าและฆ่าสัตว์ป่าจำนวนมากนับล้านให้ตายไป เพียงเพื่อต้องการหนัง กระดูก งา เขา ขน และเนื้อของมันเท่านั้น การกระทำเช่นนี้ไม่มีมนุษย์ในยุคใดเคยทำมาก่อน คนในยุคก่อนไม่เคยมีความสามารถเพียงพอ ที่จะเปลี่ยนแปลงฤดูกาล เปลี่ยนสภาพป่าและภูมิประเทศ ไม่เคยที่จะคิดผสม

พันธุ์พืชและสัตว์ให้ เกิดเป็นพันธุ์ใหม่ๆ ขึ้น ตลอดจนไม่เคยมีความสามารถเพียงพอที่จะทำลายธรรมชาติ และเส้นใยชีวิตของโลกได้รวดเร็วเท่ากับมนุษย์ในยุคปัจจุบันเลย

คนในปัจจุบันจะบำรุงเลี้ยง เฉพาะพืชและสัตว์ที่ให้คุณค่าแก่ตนเอง เศรษฐกิจเท่านั้น ส่วนพืชและสัตว์ชนิดอื่นนั้น มนุษย์ก็ไม่สนใจ และได้ทำลายสัตว์เหล่านั้นจนเกิดการสูญพันธุ์ไปเรื่อยๆ

ในปัจจุบัน พันธุ์พืชจำนวน 10 % ของที่เคยมีบนโลกกำลังจะสูญพันธุ์ไป อัตราการสูญพันธุ์นั้นจะเป็น 1 พันธุ์ต่อวัน และในปี 2533 อัตราการสูญพันธุ์ของพืชก็มีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 1 พันธุ์ต่อชั่วโมง การสูญเสียดังกล่าวและพืชจำนวนมากภายในเวลาอันรวดเร็วเช่นนี้ ศรีพระบาทเรนจินไม่เห็นด้วยและเสนอความเห็นว่าเป็นสิ่งมีชีวิตทุกชนิดบนโลก ต่างก็มีสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่ มนุษย์ไม่มีสิทธิที่จะทำลายล้างชีวิตของพืชและสัตว์อื่นอย่างไม่เห็นคุณค่า เพียงเพราะว่ามนุษย์ถือว่าตนเองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด เพื่อการหลอหลอนนงนุช ของบรรดาสัตว์และพืชชนิดต่างๆบนแผ่นดินโลก ศรีพระบาทเรนจินจึงจัดให้มีการสร้างสวนนิเวศน์วิทยาขึ้นที่ อนันตคานากา ในรัฐปुरुเรีย แคว้นเบงกอลตะวันตก โดยมีจุดประสงค์ให้ "เป็นสวนเพื่อการพัฒนาการของสิ่งมีชีวิตทุกชนิด" ท่านได้วางโครงการสร้างสถานที่ ให้พืชและสัตว์ชนิดต่างๆได้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นธรรมชาติ โดยในระยะเริ่มแรก จะมีการจัดการเรื่องอาหาร ที่อยู่ที่ปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง โครงการนี้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ประมาณปี 2527 โดยเริ่มจากการรวบรวมพันธุ์พืชต่างๆก่อน จนในปี 2531 ท่านจึงได้ขยายโครงการไปถึงการสงวนรักษาสัตว์พันธุ์ต่างๆ โดยท่านจะให้บรรดาอาสาสมัครช่วยกันรวบรวมพันธุ์พืชและสัตว์จากสถานที่ต่างๆทั่วโลก นำไปบำรุงรักษาไว้ในสวนนิเวศน์วิทยาดังกล่าว ที่อนันตคานากานี้ ท่านยังได้จัดให้เป็นหมู่บ้านแห่งการปฏิบัติธรรมภาวนาดด้วย ในหมู่บ้านจะมีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเช่น แก๊สมูลสัตว์ (Bio gas) ในการหุงต้มอาหาร ฯลฯ นอกจากนี้ในบริเวณใกล้เคียงยังมีสถาบันวิจัยทางเทคโนโลยี และสถาบันการศึกษาด้วย

ในปี 2525 ศรีพระบาทเรนจิน ได้เริ่มประพันธ์เพลงธรรมะขึ้น เรียกว่า "พระบาทสังคีต" (Prabhata Samgita) บทเพลงเหล่านี้มีความละเอียดอ่อนทางดนตรี และจังหวะ มีสาระที่เน้นจะช่วยให้จิตใจมีความอ่อนโยนและสงบ ช่วยให้ผู้ฟังมีกำลังใจและสามารถจะฝึกการภาวนาได้ดีขึ้น บทเพลงหลายบทนั้น เสนอให้ผู้ฟังเข้าใจชีวิตและสังคม ตลอดจนเสริมให้มีกำลังใจที่จะทำงานเพื่อสังคมมากขึ้น บทเพลงบางบทนั้น เป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างครูและศิษย์ ในปัจจุบันบทเพลงพระบาทสังคีต มีจำนวนมากกว่า 4200 บท ส่วนใหญ่จะเป็นบทเพลงในภาษาเบงกอลี ภาษาสันสกฤตและฮินดี แต่ที่แต่งเป็นภาษาอังกฤษก็มีอยู่บ้าง ในปัจจุบันได้มีการประยุกต์ให้มีการแสดงนาฏศิลป์แบบอินเดีย ประกอบกับการแสดงดนตรีพระบาทสังคีตด้วย

ศรีพระบาทเรนจินกล่าวว่า ยุคปัจจุบันนี้ เป็นยุคของจังหวะ (Rythm)

การกระทำทุกสิ่งทุกอย่างในสังคมปัจจุบันล้วนประกอบด้วยจังหวะ มนุษย์ในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับจังหวะอย่างลึกซึ้ง ดังนั้นเมื่อ เป็นความต้องการของมนุษย์ที่จะระบายออกทางด้านดนตรี และศิลปะ จึงควรจะทำให้มีการสร้างดนตรีและศิลปะที่มีความละเอียดอ่อนที่จะนำมนุษย์ไปสู่ทิศทางที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อสังคมมนุษย์ได้ ซึ่งนอกจากดนตรีแล้วท่านยังได้แต่งบทละครและนิทานเด็กตีพิมพ์ออกเผยแพร่ด้วย

สรุปประเด็นที่สำคัญ

1. สภาพแวดล้อมและความสนใจส่วนตนในวัยเด็กของศรีพระบาทเรนจัน มีส่วนเอื้อให้ท่านมีบุคลิกภาพที่น่าประทับใจ มีพฤติกรรมและกิจกรรมที่เป็นไปในทางที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
2. ศรีพระบาทเรนจันเป็นบุคคลที่ได้พัฒนาแล้ว
3. แนวคิดที่ศรีพระบาทเรนจันได้นำเสนอเป็นสิ่งที่น่าสนใจ น่าเชื่อถือ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนามนุษย์
4. กิจกรรมและวิวัฒนาการของกลุ่มนีโอฮิวแมนนิส มีความสอดคล้องกันกับแนวคิดที่กลุ่มนำเสนอมา และเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติและสังคม

การวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องที่มาและจุดมุ่งหมายของแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

1. ศรีพระบาทเรนจันเกิดมาในครอบครัวที่มีความสนใจในเรื่องของความรู้ และมีความนิยมที่จะบำเพ็ญประโยชน์ บิดาและตาของท่านต่างก็เป็นนายแพทย์ที่ช่วยบริการรักษาแก่ผู้ยากจนโดยไม่คิดค่าตอบแทน นอกจากนี้บิดาของท่านยังเป็นผู้ที่นิยมเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ เช่นการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุต่างๆด้วย และที่บ้านของท่านก็ยังมีนักปราชญ์ ตลอดจนผู้สนใจและเชี่ยวชาญทางด้าน การอ่านคัมภีร์สันสกฤต มาอภิปรายพูดคุยกัน เรื่องปรัชญาและเรื่องารตรกรรมอยู่เสมอด้วย สภาพแวดล้อมเช่นนี้ย่อมมีส่วนช่วยเหลือหลอมให้ศรีพระบาทเรนจัน ได้เติบโตขึ้นเป็นผู้ที่มีความสนใจในความรู้ และนิยมการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ไปด้วย

การที่มารดาของศรีพระบาทเรนจันนั้น เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในศาสนาเป็นอย่างสูง ก็มีอิทธิพลทำให้ศรีพระบาทเรนจันมีความสนใจในเรื่องของศาสนา และศาสตร์โบราณด้วย

เหตุการณ์ที่สำคัญเรื่องหนึ่งในวัยเด็กที่มีอิทธิพล ทำให้ศรีพระบาทเรนจัน ไม่เหมือนกับพี่น้องและเด็กคนอื่นในวัยเดียวกันก็คือ การที่มีโยคีมาหาและมาพาท่านไปถ่ายทอดวิชาทางด้านโยคะศาสตร์แบบโบราณ และการฝึกสมาธิให้ตั้งแต่ท่านยังเป็นเด็กเล็กอยู่ สิ่งนี้มีอิทธิพลทำให้ท่านเป็นเด็กที่มีความแตกต่างไปจากเด็กคนอื่นโดยสิ้นเชิง คือ ท่านจะเป็นผู้ที่ชอบฝึกสมาธิอยู่เป็นประจำ ชอบอยู่ในที่เปลี่ยวเช่นในป่าลึก หรือใน

ปาซาที่เรียบง่าย และแม้เมื่อท่านอยู่ที่บ้าน ท่านก็มีบุคลิกที่ชอบอยู่กับตนเอง เช่นอยู่ใน
วงค์ที่สงบของตนเอง ที่ไม่มีผู้ใดสามารถเข้าใจได้ และการพบกับโยคีนี้ที่อาจจะ เป็นเหตุ
สำคัญที่ทำให้ท่านนิยมทานแต่อาหารจำพวกพืช ผักและผลไม้มาโดยตลอดเช่นกัน

ต่อมาเมื่อท่านได้เข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ในสาขาวิชาวิทยา
ศาสตร์ ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ค่อนข้างจะเชื่อด้านในเรื่องของเหตุผล และปฏิเสธความมั่งงาย
ต่างๆของศาสนา ชีวิตช่วงนี้อาจจะเป็นจุดสำคัญที่ทำให้ท่านคิดที่จะใช้วิทยาศาสตร์ในการ
อธิบายศาสตร์โบราณที่ท่านเห็นว่ามีคุณค่าอย่างมาก ให้เป็นที่ยอมรับของคนในสังคมปัจจุบัน
ซึ่งเป็นยุคที่วิทยาศาสตร์มีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อชีวิตของคนในสังคมเป็นอย่างมาก
นอกจากท่านจะใช้วิทยาศาสตร์ในการอธิบายศาสตร์โบราณได้อย่างน่าสนใจแล้ว ความรู้
ที่ท่านได้รับมาจากการตระหนักรู้ของจิต ยังช่วยให้ท่านได้เสนอข้อคิดเห็นที่น่าสนใจ ที่วิทยา
ศาสตร์ น่าจะทำการศึกษาค้นคว้าต่อไป เช่น เรื่องของทฤษฎีจลน์ชีวิต หรือ เรื่องของการ
หมุนเปลี่ยนไปของแกนขั้วโลก ฯลฯ ได้ เป็นต้น

จากการศึกษาชีวิตในช่วงการเป็นนักศึกษาของศรีพระบาทเรนจิน จะ
เห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความสามารถในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอยู่มาก เช่นเมื่อท่าน
เรียนอยู่ชั้นเตรียมอุดมศึกษา ท่านก็สามารถค้นคว้าจนมีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาสัน
สกฤตและภาษาอังกฤษอย่างดี เมื่อท่านเรียนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ท่านก็สามารถเข้าใจ
ใจหนังสือเกี่ยวกับปรัชญา คัมภีร์โบราณ และทฤษฎีทางด้านเศรษฐกิจการเมืองต่างๆ จน
สามารถเป็นที่พึ่งทางด้านความรู้แก่ผู้อื่นได้ ลักษณะเด่นในเรื่องนี้เป็นจุดสำคัญที่ทำให้ท่าน
สามารถนำเสนอแนวคิดได้อย่างกว้างขวาง และมีความครอบคลุมไปหลายแขนง เป็นต้น

2. ศรีพระบาทเรนจินเป็นบุคคลที่ได้พัฒนาแล้ว กล่าวคือท่านเป็นบุคคล
ที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมาก ท่านสามารถบริหารองค์การทางสังคมที่มีสมาชิก
จำนวนมาก จากประเทศต่างๆในโลกกว่า 150กว่าประเทศ ให้สนใจการพัฒนาตนเอง
และการช่วยเหลือสังคมได้อย่างไม่หวังผลตอบแทนที่เป็นวัตถุ ขณะเดียวกันท่านก็ได้เสนอ
แนวคิดเกี่ยวกับศาสตร์ทางด้านต่างๆหลายแขนง เช่น ด้านปรัชญา ด้านเศรษฐกิจการ
เมือง ด้านศีลธรรม ด้านการศึกษา ด้านจิตวิทยา ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านศิลปะดนตรี
ด้านประวัติศาสตร์มนุษยชาติ ฯลฯ ได้อย่างน่าสนใจ โดยที่ท่านยังคงสามารถดำรง
ความมีชีวิตจิตใจที่สงบ เบิกบาน สดใสอยู่เสมอ จนกระทั่งได้ฉายาว่า "ศรีอนันตามูรติ"
ซึ่งหมายถึง "ตัวแทนแห่งความสุขสงบ" ได้ ในปัจจุบันจะมีคนจากสถานที่ต่างๆทั่วโลกได้
เวียนผลัดกันไปเฝ้าชมบารมี และไปฟังคำบรรยายของท่านที่เมืองกัลกัตตา ประเทศอิน
เดียน้อยอย่างไม่น่าเชื่อ คนจำนวนมากที่เคยพบกับท่าน รวมทั้งผู้วิจัยเอง ต่างก็มีความ
รู้สึกร่วมกันว่า ท่านเป็นผู้ที่สามารถล่วงรู้อดีต ปัจจุบัน และอนาคตได้ ท่านเป็นผู้ที่เข้าใจ
ใจในความลับทั้งมวลของจักรวาล และท่านเป็นผู้ที่มีพลังจิตที่กล้าแกร่งมาก ท่านสามารถ
ช่วยให้จิตของมนุษย์อยู่ในสภาวะที่เบียดไปด้วยความสุขสงบ และความเบิกบานปลอดโปร่ง

ได้ มีบุคคลจำนวนมากที่ประสบกับเหตุการณ์ที่น่าประหลาดใจในชีวิตเกี่ยวกับท่าน เช่นหลายคนจะรู้สึกว่าคุณได้ช่วยตนไว้ในเหตุการณ์ที่คับขัน หลายคนรู้สึกว่าสิ่งที่ท่านได้เคยกล่าวกับตนไว้ ได้กลายเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในเวลาต่อมา และหลายคนก็ได้เห็นท่านแสดงปาฏิหาริย์ต่างๆ เช่นการรักษาโรคด้วยพลังจิต การถ่ายทอดพลังจิตให้ผู้อื่นสามารถเห็นอดีต อนาคต และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในที่ห่างไกลได้ การล่วงรู้ถึงความลับที่บุคคลได้อำพรางไว้ ฯลฯ ได้ เป็นต้น เหตุการณ์ที่แปลกประหลาดเหล่านี้ บางส่วนสำนักศิษย์ก็ได้นำมาตีพิมพ์เป็นหนังสือจำนวน 2-3 เล่มออกเผยแพร่ แต่บางส่วนนั้นผู้ประสบกับตนเองก็ได้จดจำไว้ หรือนำมาเล่าสู่กันฟังในหมู่ของญาติมิตรสหายที่รู้จักกัน ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่คุณวิชัยเห็นว่าเป็นเรื่องที่อยู่เหนือคำอธิบายของตรรกะและเหตุผล เพราะเป็นเรื่องของพลังจิตและการฝึกจิต ซึ่งตรรกะและเหตุผลยังไม่พัฒนาพอที่จะสามารถอธิบายเหตุการณ์ดังกล่าวได้

เลขาส่วนตัวของศรีพระบาทเรนจนแล้วว่า ท่านจะทำงานอยู่ตลอดเวลา โดยมีเวลาที่พักผ่อนจริงๆ เพียงวันละ 2 ชั่วโมงเท่านั้น และท่านก็จะมีกรปฏิบัติตนตามวินัยที่ท่านได้สอนให้แก่ผู้อื่นอย่างเคร่งครัด คือ มีการฝึกสมาธิ อาสนะ ตานตาว่า การปฏิบัติตนตามหลัก 16 ประการ และการอดอาหารในบางวันที่ได้กำหนดไว้ ฯลฯ อยู่เป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น ซึ่งหากข้อมูลทีเลขาส่วนตัวของท่านเล่า นั้น เป็นความจริง ก็จะเห็นได้ว่าท่านเป็นผู้ที่มีสุขภาพทางร่างกายที่ดี คือแม้จะมีการพักผ่อนน้อย และมีการทานอาหารเพียงวันละสองมื้อ คือเวลาก่อนเที่ยง และช่วงหลังพระอาทิตย์ตกดินไปแล้ว ท่านก็ยังมีความสามารถที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพดังได้กล่าวมาแล้ว

กิจกรรมที่ท่านได้ปฏิบัติมาตั้งแต่วัยเด็ก เช่น การบรรเทาสาธารณภัย การช่วยเหลือมิตรสหายทางการศึกษา การแบ่งเงินเดือนช่วยเหลือผู้ยากไร้ การตั้งกลุ่มฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม การตั้งกลุ่มบรรเทาสาธารณภัยสากล การเสนอทฤษฎีแนวคิดทางเศรษฐกิจการเมือง และการเสนอหลักศีลธรรมในความหมายใหม่ ยังแสดงถึงความรับผิดชอบ และความสนใจที่ท่านมีต่อสังคมโดยรวมอย่างเห็นได้ชัดด้วย

ผลงานที่เกิดขึ้นมาโดยตลอด แสดงให้เห็นถึงจิตใจที่มั่นคงเด็ดเดี่ยวที่จะทำงานเพื่อมนุษยชาติของท่านได้อย่างชัดเจน คือเมื่อท่านยังเป็นเด็ก ท่านก็ได้ช่วยบิดาทำงานทางด้านบรรเทาสาธารณภัย เมื่อเติบโตขึ้นท่านก็ได้ช่วยเหลือมิตรสหายทางด้านวิชาการ และเมื่อมีโอกาสได้งานทำ คือการเป็นนักหนังสือพิมพ์ แต่เมื่อท่านเห็นว่าการทำงานเป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง ต้องมีการสร้างข่าวขึ้นอย่างไม่เป็นจริง ท่านก็ยอมที่จะลาออกจากการทำงาน เมื่อท่านเห็นว่าครอบครัวไม่สามารถที่จะเจือจุนให้ท่านศึกษาอีกต่อไปได้ ท่านก็ได้ลาออกไปทำงานเพื่อหาเงินมาเจือจุนครอบครัว และเมื่อท่านเริ่มสอนสมาธิภาวนา จนมีผู้สนใจมากขึ้น ท่านก็ได้ตั้งกลุ่มศึกษาในลักษณะต่างๆขึ้น เพื่อทำงานสร้างสรรค์ ค้นคว้าเพื่อให้สังคมมีความถูกต้องเหมาะสมขึ้น

คนที่มีความตั้งใจมั่นคง เด็ดเดี่ยวไม่ย่อท้อ เช่นนี้ ย่อมแสดงถึงความมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ความรู้สึกอย่างสูง ศรีพระบาทเรนจัน เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นและเด็ดเดี่ยวในสิ่งที่ตนเชื่อมาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก เช่น แม้อบิดาและเพื่อนร่วมเรียนจะสงสัย กลัวและต่อต้านการเข้าไปในปาลิกเพื่อการฝึกสมาธิของท่าน แต่ท่านก็ยังคงยืนกรานและดำรงมั่นในการปฏิบัติของท่านอย่างต่อเนื่องมาจนกระทั่งปัจจุบัน และหากไม่มีอาหารประเภทพืช ผักผลไม้ นม หรือเมล็ดธัญพืชให้ท่าน ท่านก็จะยอมอดอาหารเสียมากกว่าที่จะยอมทานอาหารประเภทเนื้อสัตว์ต่างๆ นอกจากนี้ท่านยังไม่กลัวความมืดและความเงียบของป่า ป่าช้า หรือความโศกเดี่ยวมาตั้งแต่ยังเป็นเด็กอีกด้วย แสดงให้เห็นถึงความมีจิตใจที่เข้มแข็ง กล้าหาญ ไม่ตื่นตกใจง่าย ซึ่งคุณสมบัติของจิตใจเช่นนี้ เป็นลักษณะของจิตใจที่ได้รับการพัฒนาแล้ว

เกี่ยวกับเรื่องทางปัญญา แนวคิดที่ท่านได้เสนอไว้ทั้งหมดหลายด้านนั้นมีลักษณะที่ลุ่มลึก สร้างสรรค์ และมีเหตุผล แนวคิดของท่านจึงได้รับการยอมรับจากผู้ที่มีการศึกษาสูง แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้ที่มีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาอย่างสูง ท่านได้เสนอประเด็นสำคัญในแนวคิดด้านต่างๆ ไว้ได้อย่างน่าสนใจ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าศรีพระบาทเรนจันเป็นบุคคลที่ได้พัฒนาแล้ว ทั้งทางด้านกายภาพ สังคม จิตใจและปัญญา

3. แนวคิดโอโยยิวแมนนีล เป็นแนวคิดที่คิดขึ้นโดยศรีพระบาทเรนจัน ลักการ ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้พัฒนาแล้ว ที่มีความพร้อมทั้งทางด้านปัญญาและคุณธรรม ตามที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไว้แล้วข้างต้น ทฤษฎีที่ท่านเสนอหลายเรื่อง อาจเป็นความคิดที่ได้มาจากความตระหนักรู้ จากญาณสมาธิที่ถึงพร้อมแล้ว การฝึกการภาวนาที่ท่านได้รับการสอนจากโยคี ที่ท่านฝึกอยู่เป็นประจำนั้น ก็อาจเป็นสิ่งที่ช่วยให้ความสามารถในการคิด ความจำ และการตระหนักรู้ของท่าน มีความลึกซึ้งละเอียดอ่อนกว่าคนธรรมดา ส่วนทฤษฎีบางเรื่องนั้น ท่านก็อาจจะได้จากการอ่านหนังสือด้วยตนเอง แล้วนำความรู้ข้อมูลจากหนังสือเหล่านั้นมาเสนออีกครั้งหนึ่ง ให้มีความต่อเนื่องกันกับศาสตร์เรื่องอื่นๆ อย่างมีความสอดคล้องกัน เป็นความคิดที่ได้จากการค้นคว้าการตีความ วิเคราะห์และสังเคราะห์จากตำราต่างๆ ซึ่งศรีพระบาทเรนจัน ก็เป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะศึกษาค้นคว้า และเข้าใจแนวคิดต่างๆ ด้วยการอ่านจากตำราต่างๆด้วยตนเองได้ดี มาตั้งแต่สมัยที่เป็นนักเรียนนักศึกษาแล้ว ถ้าหากจะมองดูจากวุฒิทางการศึกษา แม้ศรีพระบาทเรนจันจะไม่ได้จบการศึกษาในระดับที่สูงนัก เพราะท่านต้องลาออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน เพราะท่านต้องประสบกับภาวะปัญหาทางเศรษฐกิจ แต่เมื่อดูจากลักษณะนิสัยของท่านแล้ว ก็จะเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรักในความรู้และการศึกษาอยู่มากมาโดยตลอด ดังที่จะเห็นได้จากประวัติของท่านว่า เมื่อท่านสนใจในวิชาความรู้เรื่องใด ท่านก็มักจะทำการศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจังจนเข้าใจ แล้วจึงนำมาอธิบายให้ผู้อื่นฟังอีกทีหนึ่ง และบางทฤษฎีนั้นก็อาจจะได้มาโดยการใช่วิธีการทั้งสองแบบเป็นร่วมกัน ดังนั้นทฤษฎีที่ท่านเสนอจึงน่าจะ เป็นเรื่องที่ คนในสังคมปัจจุบันน่าจะให้ความสนใจ และทำการศึกษาค้นคว้าส่วนที่ตีมาใช้ในการดำเนินชีวิตได้

ในปัจจุบันท่านเป็นผู้ที่ได้รับความนับถือและยกย่อง จากผู้คนมากมาย ทั้งในประเทศอินเดีย และจากคนในประเทศอื่นอีกมากมาย ในจำนวนผู้ที่ยอมรับว่าศรีพระบาทเรนจนเป็นครู เป็นนักคิด นักปราชญ์ ฯลฯ นี้ มีหลายคนสำเร็จการศึกษาในระดับสูง เช่น ดร.ระวี บาตรา ศาสตราจารย์ทางวิชาเศรษฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเซาท์เทิร์นเมโทดิสต์ (Southern Methodist University) ผู้ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็น 1 ใน 46 ยอดนักเศรษฐศาสตร์ของอเมริกา ก็ยอมรับและนับถือ ศรีพระบาทเรนจนว่าเป็นครูและเป็นผู้จุดความคิดพื้นฐาน ทางด้านเศรษฐศาสตร์ให้กับตน ปัจจุบันความคิดทางด้านเศรษฐกิจของ ดร. ระวี บาตรานั้นกำลังเป็นที่สนใจ และเริ่มได้รับความยอมรับจากคนทั่วไปในสังคมอย่างมาก หนังสือเรื่อง "หายนะภัยทางเศรษฐกิจของปี 2533" (The Great Depression of 1990) ของ ดร.ระวี บาตรา ก็กำลังเป็นหนังสือที่ขายดีอันดับหนึ่งในประเทศอเมริกา ญี่ปุ่น และออสเตรเลียในปัจจุบันนี้ ในหนังสือเล่มดังกล่าว ยังมีกรกล่าวถึงทฤษฎีวัฏจักรสังคม (Social Cycle) ที่ศรีพระบาทเรนจนได้อธิบายไว้ในทฤษฎีเพร่าห์ด้วย

นอกจากนี้อาชาเรียนหลายคนทำงานอาสาสมัครในประเทศต่างๆ ก็เป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับสูงด้วย เช่น อวุดติกะ อนันตามิตรา อาชาเรียน (Avadhutika Ananda Mitra Acharya) ก็ได้ศึกษาสำเร็จปริญญาโททางด้านสังคมศาสตร์จากมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด อวุดตา สัตยาปารานันดา อาชาเรียน (Avadhuta Satyaparananda Acharya) นั้นก็เคยเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศอินเดียด้วย เป็นต้น

ศรีพระบาทเรนจน สักการ เสนอแนวคิดในด้านต่างๆ มากมายขึ้น เพื่อช่วยในการแก้ปัญหาสังคม ที่มีอยู่มากมายในปัจจุบัน แนวคิดของท่านมีรากฐานมาจากปรัชญาทางด้านโยคะศาสตร์ และญาณวิทยา ซึ่งท่านได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอมาโดยตลอด ตั้งแต่สมัยที่ท่านยังอยู่ในวัยเยาว์ จนกระทั่งเมื่อท่านเติบโตขึ้น แนวการดำเนินชีวิต การปฏิบัติตน และการบำเพ็ญกานาของท่าน ก็ยังคงเคร่งครัดมิเปลี่ยนแปลง จิตใจที่สงบนิ่งแน่วแน่ จากการฝึกกานาที่ดีแล้วของท่าน ปัญหาที่เปี่ยมไปด้วยสติของท่าน จึงสามารถจะประสานเรื่องลึกซึ้งของศาสตร์แห่งชีวิต ให้เข้ากับศาสตร์และสังคมสมัยใหม่ที่มีความซับซ้อนได้อย่างน่าสนใจ

ศาสนาและความเชื่อต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องของชีวิตและจิตใจของมนุษย์ ที่มีมาแต่โบราณนั้น ล้วนเกิดขึ้นในยุคที่ สังคมมนุษย์ยังมิได้มีการเปลี่ยนแปลง ทางเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่เลย คำสอนและหลักจริยธรรมต่างๆ จึงเหมาะสมกับสภาพสังคมในยุคนั้น และสามารถช่วยให้ระบบสังคมแบบเดิม ดำรงต่อเนื่องกันมาได้อย่างสงบสุข แต่เมื่อมีการปฏิวัติอุตสาหกรรมขึ้นในศตวรรษที่ 17 เทคโนโลยีและวิทยาการด้านต่างๆ มีการเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วและมากมาย ทำให้สังคมมีสภาพผิดไปจากเดิมอย่างมาก ในขณะที่การใช้ การสอนหลักจริยธรรม หลักการอยู่ร่วมกันในสังคม หลักเกี่ยว

กับการเข้าใจชีวิตจิตใจของมนุษย์ ยังคงเหมือนเดิมอยู่ โดยไม่มีการประยุกต์และพัฒนาขึ้นจากเดิม ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาเลย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความศรัทธาในองค์ศาสดาผู้ค้นพบแนวคิด จนเกิดเป็นความมั่งงาย ไม่กล้าที่จะประยุกต์และปรับเปลี่ยนหลักธรรมะในลักษณะใดๆเลย เมื่อเป็นเช่นนั้น คนในสังคมแบบใหม่จึงย่อมมีความขัดแย้งสงสัย และต้องมีการปรับตัวอย่างมากในการที่จะนำเอาหลักจริยธรรมเหล่านั้นมาปฏิบัติตามให้เกิดเป็นระบบคุณค่า เพื่อการดำรงสังคมในสภาพที่มีการเกื้อกูลกันให้มีความสุขโดยทั่วหน้า ไปได้อย่างยาวนาน

ด้วยเหตุนี้แนวคิดนีโอฮิวแมนนิส จึงเป็นแนวคิดที่น่าสนใจในด้านการเสนอ หลักปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ที่มีความประสานสอดคล้องกันในด้านจริยธรรม ความคู่ไปกับการใช้ชีวิตในสภาพสังคมแบบใหม่ในยุคปัจจุบัน แนวคิดนีโอฮิวแมนนิสนั้น ไม่ได้เน้นหลักความเชื่อในศาสนาแบบใด แต่จะกล่าวถึงธรรมชาติหรือความจริงของชีวิตและจักรวาลว่าเป็นอย่างไร มนุษย์สามารถจะพัฒนาตนให้มีสภาพทางกาย ทางอารมณ์ และทางด้านจิตใจส่วนลึกที่เรียกกันว่าจิตวิญญาณ (Spiritual) นั้น ให้สมบูรณ์ขึ้นได้อย่างไร ตลอดจนเสนอสภาพสังคมอุดมคติ ที่จะทำให้มนุษย์สามารถอยู่ร่วมกันได้ อย่างมีความสุขและมีความก้าวหน้าโดยทั่วกันด้วย

4. กิจกรรมและวิวัฒนาการของกลุ่มนีโอฮิวแมนนิส เริ่มขึ้นจากรวมกลุ่มกันฝึกสมาธิ ต่อมาจึงค่อยๆ เริ่มมีแนวคิดที่จะพัฒนาสังคม จนเกิดเป็นกลุ่มต่างๆ มากมาย เช่น กลุ่มฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมสากล กลุ่มศิลปินและนักเขียน เพื่อฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม กลุ่มบรรเทาสาธารณภัยสากล หน่วยสวัสดิภาพสตรี หน่วยสนับสนุนการศึกษา กลุ่มอาสาสมัครเต็มเวลา สถาบันค้นคว้าทางเทคโนโลยี ศูนย์ฝึกอาสาสมัคร กลุ่มเพร่าท์สากล ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีความสอดคล้องกันกับแนวคิดที่กลุ่มนำเสนอมา ในเรื่องของพัฒนามนุษย์ ทั้งทางด้านกายภาพ จิตใจ ปัญญาและสังคม ซึ่งกลุ่มเหล่านี้จะมีการจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนามนุษย์ชาติและสังคม เช่น จัดการสอนโยคะสมาธิ การแนะนำในเรื่องการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง ไปพร้อมๆ กับการให้การรักษายาบาล การให้การศึกษาแก่ชนกลุ่มน้อยในเรื่องการพึ่งตนเอง และเรื่องสิทธิหน้าที่ที่ตนพึงมี การจัดการศึกษาเด็กเล็กให้มีการขยายไปสู่ชุมชนที่ยากจน และมีการพัฒนาคุณภาพของการศึกษา ให้สอดคล้องต่อพัฒนาการของมนุษย์โดยรอบด้าน เป็นต้น ซึ่งเมื่อทำการวิเคราะห์ให้ถี่ถ้วนแล้ว กลุ่มนีโอฮิวแมนนิสจะมีลักษณะของกลุ่มหลายๆชนิดรวมกัน คือ

1. เป็นกลุ่มที่สนใจในเรื่องการปฏิบัติธรรม เช่น การมีกิจกรรมในเรื่องการฝึกโยคะสมาธิ การอดอาหาร การทานอาหารมังสวิวัติน และเรื่องเกี่ยวกับหลักปฏิบัติของผู้ปฏิบัติธรรมในสมัยโบราณของศาสนาต่างๆ ฯลฯ

2. เป็นกลุ่มที่มีความสนใจในเรื่องวิชาการ วิทยาการและเทคโนโลยี

ใหม่ ๆ ดังที่กลุ่มเองก็ได้สนับสนุนให้มีการตั้งสถาบันค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์ มีการผลิตหนังสือที่มีความลุ่มลึกทางวิชาการแขนงต่าง ๆ ออกเผยแพร่ มีความสนใจในเรื่องของประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และทฤษฎีทางเศรษฐกิจการเมืองต่าง ๆ ฯลฯ เป็นต้น

3. เป็นกลุ่มที่มีความสนใจในเรื่องของศิลปะและดนตรี ดังที่มีการตั้งกลุ่มฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม กลุ่มนักเขียนและศิลปินเพื่อการสร้างสังคมใหม่ มีการแสดงดนตรีและละครที่ช่วยให้คนโดยทั่วไปสามารถเข้าใจชีวิตและสังคมได้ดีขึ้น มีการส่งเสริมศิลปะที่ลึกซึ้งที่ช่วยให้จิตใจของมนุษย์มีความละเอียดอ่อนขึ้น เป็นต้น

4. เป็นกลุ่มที่มีความสนใจสังคม มีการตั้งเป็นกลุ่มสังคมสงเคราะห์ เช่น โรงทาน หน่วยบรรเทาสาธารณภัย คลินิกเคลื่อนที่ โรงเรียนเด็กกำพร้า ฯลฯ มีการสนใจที่จะฝึกอาชีพและสร้างความรับรู้ทางสังคมให้กับชาวเขา เพื่อให้ชาวเขารู้จักพึ่งตนเอง มีการจัดกลุ่มศึกษาเพื่อให้คนในสังคมมีความรับรู้ทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจที่ดีขึ้น มีการรณรงค์ให้สังคมเกิดความถูกต้องและยุติธรรมในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น

5. เป็นกลุ่มที่มีความสนใจในเรื่องการศึกษา มีการตั้งศูนย์เด็กเล็ก และโรงเรียนเด็กเล็ก ทั้งในเขตที่มั่งคั่ง และในเขตที่ขาดแคลนยากจนมากมาย มีการสร้างตำราทางการศึกษาที่มุ่งเน้นให้มนุษย์มีความรักชีวิตตนเอง เพื่อมนุษย์ ตลอดจนสัตว์ พืช และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ รอบตนเองมากขึ้น และเกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน ทำให้มนุษย์รู้สึกว่าการศึกษานั้นเป็นสิ่งที่น่าสนุก น่าสนใจ ไม่ใช่เป็นสิ่งที่น่าเบื่อ จำเจ ไม่ใช่เป็นเรื่องของอำนาจและการถูกบังคับ เป็นการดึงเอาศักยภาพและความเข้าใจต่าง ๆ ออกมาจากตนเอง ไม่ใช่เป็นการยึดเยียดข้อมูลเข้าไปในสมอง นอกจากนี้วิธีการสอนแบบพิเศษ (Super Learning) ยังแสดงถึงความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างทางจิตวิทยาการศึกษาอย่างดีว่า การเรียนรู้ และความจำนั้น จะเกิดขึ้นได้อย่างไรเมื่อจิตเกิดการผ่อนคลาย ความคิดสร้างสรรค์และความตระหนักรู้ นั้น จะเกิดขึ้นได้เมื่อจิตมีสมาธิ และเกิดความผ่อนคลาย ฯลฯ เป็นต้น

6. เป็นกลุ่มที่มีความสนใจในเรื่องของธรรมชาติ สภาพแวดล้อม และการอนุรักษ์ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น การที่กลุ่มมีการสร้างสวนพฤกษชาติ สวนนิเวศน์วิทยา มีการใช้เตาจุลชีวะวิทยา (Bio-gas) ใช้พลังงานแสงอาทิตย์ และมีการสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรจากแหล่งพลังงานที่ไม่หมดสิ้น เช่น ทรายที่จะสร้างบ่อเก็บน้ำฝนมากกว่าที่จะขุดเจาะใช้น้ำบาดาล ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่สามารถหมดสิ้นได้ เป็นต้น

กิจกรรมในหลาย ๆ ด้าน เช่นนี้ของกลุ่มนี้ โออีวีแมนนิส ทำให้กลุ่มสามารถทำงานกับคนหลายกลุ่ม หลายสาขา ทำให้สมาชิกของกลุ่มสามารถเลือกที่จะเกี่ยวข้องกับกลุ่ม เฉพาะในเรื่องที่ตนมีความสนใจและมีความถนัด ในขณะที่เดียวกันก็สามารถที่จะเข้าใจการทำงานโดยสังเขปของผู้ที่มีความถนัดแบบอื่น ๆ ได้ จึงทำให้สมาชิกสามารถเกิดความเข้าใจชีวิตและสังคมอย่างกว้างขวางขึ้นได้ และยังทำให้กลุ่มสามารถทำงานช่วยเหลือ

สังคมได้อย่างรอบด้าน และมีความเกี่ยวเนื่องกันด้วย นอกจากนี้การที่คนจากหลายประเทศ หลายวัย หลายอาชีพ และชนชั้น ได้ทำงานด้วยกัน อย่างมีความรู้สึกเท่าเทียมกัน ยังทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนและเกิดความเข้าใจทางวัฒนธรรมกันอย่างลึกซึ้ง จนสามารถที่จะยอมรับกันได้มากขึ้นอีกด้วย ทำให้อุดมคติในเรื่องของความเป็นสากลของนีโอฮิวแมนนิสมี โอกาสที่จะเกิดขึ้นได้จริงในจิตใจของหมู่สมาชิก

สังคมในปัจจุบันนั้น เหตุหนึ่งนี้อาจทำให้การแก้ปัญหาในเรื่องต่าง ๆ นั้น ไม่ประสบความสำเร็จ อาจจะเป็นเพราะมีการแยกส่วนกันในการแก้ปัญหา จึงทำให้เกิดสภาพที่เป็นลักษณะของการซ้ำซ้อน และขาดแคลนขึ้นได้ แนวคิดของนีโอฮิวแมนนิสที่เสนอในเรื่องของการแก้ปัญหาแบบรอบด้าน พร้อมกับมีกิจกรรมต่างๆอย่างรอบด้าน และเกี่ยวเนื่องกัน จึงอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้คนในสังคมสามารถเข้าใจปัญหาต่างๆได้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าแนวคิดและกิจกรรมของกลุ่มนีโอฮิวแมนนิส เป็นสิ่งที่มีประโยชน์มากต่อการพัฒนาชีวิตของมนุษย์โดยรวมได้

เนื้อหาของแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่เกี่ยวกับการพัฒนามนุษย์

เนื้อหาแนวคิดของกลุ่มนีโอฮิวแมนนิส มีสาระที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามนุษย์ อยู่หลายด้านดังต่อไปนี้คือ

ทางด้านกายภาพ แนวคิดของกลุ่มนีโอฮิวแมนนิส ได้เสนอเรื่องเกี่ยวกับ

- การกินอาหารที่ถูกต้อง
- การบริหารกายแบบโยคะ และการนวด
- การประพฤติตามหลัก 16 ประการ

ทางด้านสังคม แนวคิดของกลุ่มนีโอฮิวแมนนิส เสนอเรื่องเกี่ยวกับ

- เพชรแท้ ทฤษฎีเศรษฐกิจและสังคม
- หลักศีลธรรม ยามะ และนียามะ

ทางด้านการพัฒนาจิตใจและปัญญา กลุ่มนีโอฮิวแมนนิสเสนอเกี่ยวกับ

เรื่อง

- อภิปรัชญาแบบนีโอฮิวแมนนิส (Brama cakra)
- โครงสร้างของสมองมนุษย์
- โครงสร้างของจิตมนุษย์
- ปัญหาของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน
- วิธีการพัฒนาจิตและปัญญา